

MINNAERT, Gillis D. (Gent 4 maart 1836 – Gent 14 juli 1919).

Behaalde het diploma van leraar aan de **Rijksnormaalschool van Lier** en werkte achtereenvolgens als docent bij het stedelijk onderwijs te Gent (1858), als leraar opvoedkunde aan de normaalschool (1863), als directeur van de oefenschool (1865) en als pedagogisch directeur in het stedelijk onderwijs (1876). Minnaert voerde in deze functies allerlei pedagogische vernieuwingen in (nieuwe rekenkunde, sparen op school en de Fröbelmethode in de kindertuin). Zijn in 1869 opgerichte liberale Onderwijzerskring was bedoeld als dam, aanvankelijk tegen een veel radicalere Vlaamsgezinde groep die het Franstalig onderwijs wilde bannen, later ook tegen de in 1891 opgerichte socialistische Onderwijzers-Vereeniging.

Minnaert behoorde tot de gematige strekking binnen de liberale **flaminganten** te Gent. Hij maande al te radicale Vlaamsgezinde onderwijzers aan het wat rustiger aan te doen en berispte leraars die meewerkten aan *Het Vlaamsche Volk*. Hij was voorzitter van de **Vlaamsche Liberale Vereeniging** (1895), ondervoorzitter van de Gentse afdeling van het **Willemsfonds** (1887) en van 1897 tot 1919 alge-

meen voorzitter. Ook in deze laatste functie voer hij een gematigde koers en toonde hij zich niet als kordate leidersfiguur, wat het dalende ledenaantal niet ten goede kwam.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog distantieerde Minnaert zich van het **activisme** al had hij in 1915 terzake gearzeld, en samen met Willemsfondssecretaris **Jozef-Frederik Vercoullie** enig begrip getoond voor de groep **Jong-Vlaanderen**, waarin nogal wat Willemsfondsters, onder meer zijn neef **Marcel Minnaert**, actief waren. Het was echter vooral onder invloed van **Paul Fredericq** dat Minnaert uiteindelijk openlijk stelling nam tegen de Jong-Vlamingen en *De Vlaamsche Post*; hij ondertekende mee een mededeling in die zin, gepubliceerd in de kranten van 19-20 februari 1915.

LITERATUUR: F. Simon, 'Minnaert, G.D.', in *NBW*, IX, 1981; – M. Bots (e.a.), *Het Willemsfonds van 1851 tot 1914*, 1993; – P. Larooy, 'Het Willemsfonds en het activisme', in *WT*, jg. 53, nr. 1 (1994), p. 7-20.

WALTER PREVENIER*